

[Christmas Møller.]

Formand har jo altsaa ved at sætte den paa Dagsordenen, som sket er, angivet, hvilken Vægt man bør tillægge hele dette Spørgsmaal —, og der er da Grund for mig til, inden jeg gaar over til at svare paa Statsministerens Bemærkninger, eller rettere fremsætte mine Betragtninger deroverfor ud fra vort Synspunkt, at sige, hvorledes vi ser paa vort Lands økonomiske Situation i Dag.

Dér tror jeg, det vil være naturligt og rimeligt vel at gøre sig klart, at man ikke under de økonomiske Forhold, hvori vi lever, paa nogen Maade skal skabe Panik; men der er heller ikke nogen som helst Anledning til, saaledes som den højtærede Statsminister gjorde, at give Udtryk for, at den nuværende Regering saa nogenlunde har gjort, hvad den kunde, og at der ikke er meget mere for den at foretage.

Hvad nu angaar de økonomiske Vanskeligheder, som vort Land i Øjeblikket finder sig i, maa jeg til det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen sige, at naar han gennem de Citater, han kom med, vilde give Udtryk for, at jeg havde spaaet fuldkommen forkert i 1929 med Hensyn til de økonomiske Forholds Udvikling, var det fuldkommen urigtigt. I 1929 sagde jeg ikke, at der ikke senere kunde komme store økonomiske Kriser, men jeg sagde — og det samme sagde Trontalen —, at de økonomiske Forhold var ved at forme sig saaledes, at i Forhold til de Kriser, vi havde haft i 1926 og 1927, og i Forhold til den Krise, vi havde haft i 1922, var en Periode foreløbig afsluttet. Det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen bebrejdede mig mine Udtalelser, skønt Forholdet oven i Købet er det, at jeg sagde, at det Lyssyn, som prægede Regeringserklæringen af 1929, aldeles ikke passede. Men hvad sagde saa det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen den Gang? Han sagde følgende — det findes i Folketingstidenden for 3. Oktober 1929, Sp. 78 —:

„Man vil da ogsaa se, at saa snart dette Ministerium“ — det var Ministeriet Madsen-Mygdal — „traadte tilbage, blev der Ro og Stilhed, Fred og Forsoning her i Landet.“

Jeg ved ikke, om det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen vil gentage dette i Dag. Og senere i samme Tale — Sp. 81—82 — sagde det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen — det er jo rigtigt, som det er blevet sagt, at det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen er Ekspert i at takke Regeringen, navnlig i at takke den for det gode Samarbejde, der har været mellem de to Regeringspartier —:

„Jeg maa fremdeles takke Regeringen for den overordentlig heldige Maade, hvorpaa den fik Forhandlingerne bragt til Ende med Tyskland vedrørende Eksporten af levende Kreaturer.“

Jeg ved ikke, om det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen i Dag vil staa op og sige, at der er Fred og Ro, Forsoning, Orden og Stilhed i Landet, og om det ærede Medlem vil gentage sin Tak og sige, at man fra Landbrugets Side skylder denne Regering saa særdeles meget for den Maade, hvorpaa Eksporten er ordnet. Nej, det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen har fuldkommen Uret i, at jeg i 1929 skulde have sagt, at der ikke atter kunde blive vanskelige Tider. Jeg sagde dette, som var en Kendsgerning, at i 1929 var Krisen 1926—27 overstaaet, vi havde haft et godt Aar for Landbruget i 1928, og 1929 viste nogenlunde det samme, men jeg sagde selvsagt ikke det fjerneste om, at vi ikke atter kunde komme ind i Krisetider. Det var tværtimod det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen, der talte stærkt i den Retning og altsaa gav Udtryk for en fuldkommen forfejlet Opfattelse af Situationen.

Det er jo for saa vidt underligt, at Retsforbundet ikke har taget hele den økonomiske Situation med i sin Forespørgsel, for i Retsforbundets Forespørgsel staar kun, hvad Regeringen agter at foretage til Afhjælpning af Arbejdsløshed og uforskyldt Hjemløshed. Man maa da gaa ud fra, at Retsforbundet er af den Opfattelse, at hvad der kriseagtigt rammer Erhvervene og først og fremmest Landbruget, kan man ikke gøre noget overfor. Jeg tror, det havde været naturligere, om det ærede Parti ikke alene havde holdt sig til Arbejdsløshed og Hjemløshed, men ogsaa havde opfordret til en samlet Drøftelse af de økonomiske Forhold her i Landet, som jo baade den højtærede Statsminister og det ærede Medlem Hr. Krag var inde paa.

Naar man da ser paa, hvorledes de økonomiske Forhold former sig, kan der jo ikke være nogen Tvivl om, at den økonomiske Udvikling, som vi saa komme allerede ved Finanslovbehandlingen i Oktober i Fjor, er fortsat voldsomt i Tiden, der er gaaet, og dette har skabt Krise og store økonomiske Vanskeligheder. Paa alle de Omraader, hvor vi skal have vor Indkomst, er Priserne gaaet ned, i særlig Grad for Landbrugseksportens Vedkommende. Jeg vilde tro, at Landbrugets Eksportpristal i Dag ligger omkring 100, set i Forhold til 1913, maaske oven i Købet noget under, hvilket vil sige, at Landbrugets Indtægt